

De Drietand

Hallo beste neptuners!

In onze vorige Drietand stond op deze plaats te lezen dat we weer heel blij waren dat het betere weer in zicht was en we dus weer konden duiken in het open water... Echter, (ik durf het woord al bijna niet te gebruiken, maar er is weinig keuze...) "corona" besliste anders!

Het is niet alleen zo dat we, op het moment dat dit blad wordt gemaakt, niet of onder zeer strikte omstandigheden buiten kunnen of mogen duiken, maar zelfs onze wekelijkse training kan al bijna drie maanden niet doorgaan en dit tot nader order.

Dat we ons strikt aan de opgelegde regels zullen houden spreekt voor zich, vergeet immers niet dat de gemiddelde leeftijd van onze leden vrij hoog is en een eventuele besmetting met Covid 19 zware gevolgen zou kunnen hebben.

En het is natuurlijk niet alleen de training op zich die we missen, maar ook het vriendschappelijk contact elke woensdag. Door de pandemie is er voor onze club nog meer onheil, immers het jaarlijkse Ardennenweekend moest om dezelfde reden worden afgelast of toch minstens uitgesteld, een evenement waar velen naar uitkeken. Jammer, maar helaas, het is niet anders!

Misschien, heel misschien, is er nog een mogelijkheid het weekend te verplaatsen naar het najaar, maar daarover kunnen we op dit moment nog geen bevestiging geven. Alles zal uiteraard afhangen van het feit of het in veilige omstandigheden kan.

Dus een samenvatting van het weekend (waarvoor Harry Voet meestal het nodige doet) zal je in dit blad niet terugvinden. Maar een stukje mariene biologie kan je in gedachten misschien even meenemen naar tropische duikstekken. Vandaag behandelen we de "spookfluitvis". Zij die de Drietand altijd aandachtig lezen (en we gaan er van uit dat dit bij iedereen het geval is...) zullen zich herinneren dat deze vissen vroeger ook al eens aan bod kwamen.

Verder kan je ook het vervolgstuk vinden over duikpakken, zodat je, als het weer kan tenminste, de juiste duikuitrusting kunt kiezen om opnieuw te water te gaan en hopelijk is dat ergs snel...

Normaal eindig ik steeds op de zelfde manier (Als je het doet doe het veilig). Uitzonderlijk zal dat nu even anders zijn :

Als je buiten komt, hou het veilig!

SPOOKFLUITVIS (solenostomidae)

Reeds eerder, in een vorige Drietand hadden we het over spookfluitvissen. Tijdens onze duikreis naar Sorong kruisten ze echter weer ons pad (of beter gezegd wij dat van hen...). En omdat het toch wel zeer uitzonderlijke verschijningen zijn wil ik het er toch nog eens graag over hebben.

Zoals je op de bijgevoegde foto kan zien zijn het echte meesters in camouflage wat er in resulteert dat ze erg moeilijk te ontdekken zijn. Op de afbeelding zien zij er uit als een stuk alg, ze hebben zich perfect aangepast en hun uiterlijk lijkt als twee druppels water op het algenblad!

De naam "spookfluitvissen" hebben ze te danken aan het feit dat ze plots ergens kunnen opduiken, daar enige tijd blijven rondhangen om dan plots weer even snel te verdwijnen "als een spook in de nacht". Ze worden het meest waargenomen in de Oost-Indo-Pacifische regio, maar ook in de Rode Zee worden ze aangetroffen.

Ze leven doorgaans in ondiep water op diepten tussen 5 en 30 meter diepte. Ze houden zich op in de stroming en bewegen perfect mee met de deining. Ze voeden zich met microorganismen en kleine kreeftachtigen.

Eens bevrucht zal het wijfje tot wel 350 eitjes gedurende de ganse zwangerschap dragen.

Net voor de bevalling zal het wijfje een rustige, beschutte en dus gunstige plek uitzoeken om de jongen los te laten. Zij zullen dan een hele tijd tussen het plankton leven en met de stroming worden meegevoerd.

Wanneer ze een plaats hebben gevonden die hen aanstaat zullen ze zich daar vestigen en de vorm aannemen van het substraat waarop ze hun verdere leven zullen slijten. Dat kunnen haar-of vedersterren zijn, maar zoals je op de foto kan zien evengoed zeewier.

Afhankelijk van de soort varieert de grootte van een spookfluitvis van ongeveer vijf tot vijftien centimeter.

Je zal ze meestal aantreffen met de snuit naar beneden gericht, want het is op deze manier dat ze het voedsel naar binnen zuigen, net zoals zeepaardjes dat ook doen.

Daar het zeer trage zwemmers zijn, zijn het uiteraard geliefde objecten van de onderwaterfotograaf, tenminste... als je ze kan ontdekken!

OVER DUIKPAKKEN EN ONDERKOELING...(vervolg)

Half droge pakken.

in vorige uitgaven kon je al lezen waarom een duikpak noodzakelijk kan zijn en ook welke types beschikbaar zijn.

Vandaag behandelen we de voor en nadelen van een "halfdroog pak".

De naam zegt het al, het is geen volledig nat pak, maar ook niet volledig droog. Qua opbouw komt het erg overeen met het natte pak dat vorige keer werd beschreven en ook uiterlijk zijn de verschillen moeilijk waar te nemen.

Echter, aan zowel de uiteinden van de broekspijpen als aan de armuiteinden (dus ter hoogte van enkels en polsen) zijn aan de binnenkant een soort zeer vervormbare en zachte rubbers ingelijmd. Deze rubbers zullen er voor zorgen dat tijdens de duik wordt voorkomen dat er water in het pak kan lopen. Of beter gezegd zij zullen voorkomen dat het pak helemaal zal vollopen met water.

Bij het te water gaan zal er een weinig water kunnen binnendringen maar dit gaat meestal niet veel verder binnenstromen dan tot aan de polsen en de enkels. Immers, bij het afdalen zal de druk toenemen en zullen de rubberen inzetstukken worden aangedrukt, waardoor waterinstroming voor een groot deel wordt voorkomen.

Vermits het koudere water warmte onttrekt aan ons lichaam, zal in dit geval veel minder snel een "koudegevoel" optreden,

wat dus resulteert in een luxueuzere duik. Bij dit type duikpak zal je ook geen ritssluiting terugvinden, omdat ook net daar water in het pak kan stromen waardoor de voordelen van "half droog duiken" verloren zouden gaan. Uiteraard is, zeker voor duiken in koelere wateren, een "duikkap" noodzakelijk al of niet vast aan het duikpak.

Zoals steeds zijn er aan alles voor en nadelen...

Eén van de nadelen van een "halfdroog duikpak" is dat het soms erg lastig kan zijn om het aan te trekken.

Vermits er (meestal) geen ritssluitingen zijn voorzien en de rubberen afsluitingen nogal stroef over de huid schuiven, kan dit zeker bij erg warm weer voor de nodige frustratie zorgen.

Het help zeker als de rubberen stukken worden voorzien van een laagje talk. Dit zal het "inschuiven" vergemakkelijken. Wanneer het pak volledig is gedroogd, is het ook steeds aangeraden deze stukken van talk te voorzien om beschimmelen te vermijden.

Waar je ook heel beducht moet voor zijn, is de rubberen stukken niet te beschadigen. Dit gebeurt meestal door b.v. de armband van het uurwerk dat bij het aantrekken van het pak in de rubbers kan haken.

Het spreek vanzelf dat bij beschadigingen de rubbers het water niet langer buiten het pak houden en hun doel dus voorbijschieten...

Wordt vervolgd...

SPOOKFLUITVIS
(solenostomidae)

